

Anita Brems
κατά
Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλος — Έννοια συντηρουμένου τέκνου —
Εξομοιούμενα πρόσωπα — Τέκνο υπαλλήλου —
Έλλειψη νομιμότητας των γενικών εκτελεστικών διατάξεων »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 1990 900

Περίληψη της απόφασης

- 1. Υπάλληλοι — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Επίδομα συντηρουμένου τέκνου — Χορήγηση — Δεσμία εξουσία της διοικήσεως — Εξομοίωση προσώπου προς συντηρούμενο τέκνο — Διακριτική ευχέρεια της διοικήσεως — Άρθρο 2, παράγραφος 4, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Πεδίο εφαρμογής (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρο 67· παράρτημα VII, άρθρο 2)*
- 2. Υπάλληλοι — Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεώς τους — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Όρια (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρα 67 και 100· παράρτημα VII, άρθρο 2, παράγραφος 4)*

1. Ο Κανονισμός απονέμει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεσμία εξουσία να χορηγεί το προβλεπόμενο στο άρθρο 2 του παραρτήματος VII του Κανονισμού επίδομα, όταν πρόκειται για συντηρούμενο τέκνο, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εφόσον πληρούνται μία από τις απαριθμούμενες στις παραγράφους 3 και 5 αυτής προϋποθέσεις. Αντίθετα, το άρθρο 2, παράγραφος 4, απονέμει στην αρμόδια για

τους διορισμούς αρχή διακριτική εξουσία να αποφασίζει κατ' εξαίρεση την προς συντηρούμενο τέκνο εξομοίωση κάθε προσώπου έναντι του οποίου ο υπάλληλος έχει νόμιμες υποχρεώσεις διατροφής και η συντήρηση του οποίου συνεπάγεται γι' αυτόν σημαντική επιβάρυνση.

Η διαφορετική αυτή φύση των εξουσιών της διοικήσεως και η γενικότητα της ορολογίας

του άρθρου 2, παράγραφος 4, του παραρτήματος VII επιτρέπουν να συναχθεί ότι ο κοινοτικός νομοθέτης δεν είχε πρόθεση να αποκλείσει από το πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής το τέκνο που δεν πληροί χορηγήσεως του επιδόματος συντηρουμένου τέκνου, όπως αυτές καθορίζονται στις παραγράφους 3 και 5, αποκλειστικώς και μόνο λόγω της ιδιότητάς του ως νομίμου, φυσικού ή θετού τέκνου του υπαλλήλου ή του/της συζύγου του.

Αντίθετη ερμηνεία θα αντέκειτο προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που απαγορεύει τις διακρίσεις με αποκλειστικό κριτήριο την ιδιότητα κάποιου προσώπου, η δε απαγόρευση αυτή καθίσταται τούτου μάλλον ασυγχώρητη καθόσον ο οικογενειακός δεσμός που συνδέει τον υπάλληλο με το τέκνο του είναι ισχυρότερος από εκείνον που τον συνδέει με άλλα πρόσωπα υπέρ των οποίων μπορεί να εκδοθεί απόφαση εξομοιώσεως.

2. Οι γενικές εκτελεστικές διατάξεις που θεσπίστηκαν στο πλαίσιο του άρθρου 110, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού μπορούν να καθορίζουν κριτήρια ικανά να καθοδηγούν τη διοίκηση κατά την ενάσκηση της διακριτικής εξουσίας της ή να διευκρινίζουν το περιεχόμενο ασαφών διατάξεων του Κανονισμού. Εντούτοις, δεν μπορούν, διευκρινίζοντας σαφή όρο του Κανονισμού, να περιορίζουν το πεδίο εφαρμογής του.

Η απόφαση του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, περί των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 4, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, πάσχει παρανομία στον βαθμό που αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της ανωτέρω διατάξεως όλα τα πρόσωπα που βρίσκονται μεταξύ των επιβληθέντων ορίων ηλικίας, στεράντας έτσι από τη διοίκηση τη δυνατότητα να ασκεί την εξουσία της εκτιμήσεως σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 14ης Δεκεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση T-75/89,

Anita Brems, υπάλληλος του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Relegem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

προσφεύγουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.